

Fővárosi Ítéltábla  
mint másodfokú bíróság  
1.Mf.31.243/2020/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró felperes neve (**felperes címe** felperesnek az Imre András Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, eljáró dr. Imre András ügyvéd) által képviselt alperes neve „f.a.” (**alperes címe**.) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 2020. június 26. napján kelt 14.M.70.044/2020/10. sorszámu ítélete ellen a felperes 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t:**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 159.000 (százötvenkilencezer) forint + 42.930 (negyvenkettőezer-kilencszázharminc) forint ÁFA másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 508.800 (ötszáznyolcezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

#### **A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás**

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint a felperes 2014. június 16. napjától állt az alperessel munkaviszonyban hitelkockázat-kezelő munkakörben. Távolléti díja 530.000 forint volt. A felperes által ténylegesen ellátott munkaköri feladatok megegyeztek a munkaköri leírásában foglaltakkal. A felperes a ... Igazgatóságon végzett munkát, ahol a jogviszonya fennállásakor az igazgatói munkakört **S.G.** töltötte be. Felperesen kívül **V.SZ.** dolgozott még a szervezeti egységben senior hitelkockázat-kezelőként. A hitellenőrzéssel és az adminisztratív feladatokkal **P.I.** csoportvezető, **K.H.** és **J.Á.** hiteladminisztrátor foglalkoztak. A felperesi munkavégzés a hitelevenőrzési területhez akként kapcsolódott, hogy a folyósítás feltételeit ellenőrizték a hitelevenőrzési terület dolgozói, és amennyiben bármiféle kérdés merült fel ezzel kapcsolatosan, akkor a felperestől, illetve **V.SZ.**től kértek segítséget, magyarázatot. **S.G.** a felperes és **V.SZ.** részére a munkafeladatokat úgy határozta meg, hogy a kockázatkezelésre beérkező előterjesztéseket szignálta ki. Egy-egy előterjesztést mindig egyikük kapta meg, nem volt olyan feladat, amikor az előterjesztéseken közösen kellett volna dolgozniuk. A feladatkiosztással egyidejűleg a vezető szükség esetén annak sürgősségét is megjelölte, illetve a kiosztott előterjesztésen a határidőt is feltüntette.

- [2] 2016. tavaszán az alperes egy nagyobb keretösszegre számított annál, mint amit a .... az alperesre allokált a növekedési hitelprogramból. Ezen keretösszeg az alperesi várakozásokat jelentősen alulmúlta, ezért S.G. igazgató úgy ítélte meg, hogy a ... Igazgatóságnak az a része, amely az ügyletek elbírálásával foglalkozik, ezen feladatokat egy fővel is el tudja látni. Ebből adódóan a szervezeti egységben költségtakarékossági szempontból létszámleépítésre került sor; két főről egy főre. S.G. igazgató tett javaslatot a vezérigazgató részére, aki a döntést elfogadta.
- [3] Alperes a felperesi munkaviszonyt a 2016. április 6. napján kelt felmondással megszüntette. Indokolásul előadta, hogy a „növekedési hitelprogram keretében az idei esztendőre a bank részére allokált keretösszeg jelentősen alulmaradt a várakozásoknak. Miután a vállalati hitelezési tevékenység jelentős részét képezi a hivatkozott program keretében refinanszírozott kis- és középvállalatoknak nyújtott hitelek, a bank ezen üzletágának aktivitása a forráscsökkentés következtében visszaesett, aminek eredményeképpen a ... Osztály munkatársainak munkája is jelentősen megfogyatkozott. Az említett kedvezőtlen körülmények között a bank költségtakarékossági intézkedések - létszámleépítés - megtételére kényszerült, így a ... Osztályon belül a kockázatkezelői munkakörök számát kénytelen vagyok csökkenteni oly módon, hogy a jövőben ezt a munkakört a korábbi két személy helyett egy munkavállaló fogja ellátni a fent megjelölt okból, további foglalkoztatására bankunknál sajnos nincs lehetőség."

### **A felperes kérelme, az alperes ellenkérelme**

- [4] A felperes keresetében a felmondás jogellenességét állította, tekintettel arra, hogy az alperes által hivatkozott ok, miszerint a kockázatkezelői munka csökkent, nem valós. Hivatkozott a felperes arra is, hogy a kockázatkezelési területen jelentős előkészületeket folytatott, a vállalati ügyeken felül a kockázatkezelésen belül szabályzat módosítás előkészítésével is foglalkozott. Valótlannak tartotta azon alperesi állítást is, miszerint az ... keret ideiglenes csökkenésével a kockázatkezelői munka is csökkent volna. Megítélése szerint az ... keret nem túl jelentős és egyben ideiglenes csökkentése a kockázatkezelés munkáját nem érintette, ezzel ellentétben az trendszerű, lassú növekedést mutatott. Hangsúlyozta továbbá, hogy a 2015. és 2016. évben is el kellett végezni a hagyományos, új hitelezőterjesztések munkáit. Költségkezelőként munkájával azt a célt szolgálta, hogy a javaslatai alapján a bank a veszteséget elkerülje, valamint, hogy az ügylet már rövid időn belül átstrukturálható legyen és olyan fedezeteket vonjon be, amelyek nem korlátozottan vagy esetleg rendkívül hosszú idő alatt érvényesíthetőek. Szakértő kirendelését is indítványozta abban a körben, hogy a ... Osztály és ezen belül a felperes által elvégzendő munka valóban csökkenést mutatott-e a felmondással érintett időszakban. Vitatta a felmondásban foglaltak világosságát és okszerűségét is. Kereseti kérelme a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 82. § alapján 10 (pontosabban 12) havi elmaradt munkabére, valamint 10 (pontosabban 12) havi cafeteria összeg megtérítésére irányult.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint az ... keretében a bank részére allokált keretösszeg csökkenésének eredményeképpen a ... Osztály munkatársainak munkája jelentősen megfogyatkozott, ez tette szükségessé a költségtakarékossági intézkedés, létszámleépítés megtételét. Hangsúlyozta, hogy a felmondási ok vizsgálata nem jogosítja fel a bíróságot arra, hogy a munkáltató vezetésének körébe tartozó olyan kérdések eldöntésébe is beleavatkozzék, amelyek a munkaügyi jogvita keretein kívül

esnek. A munkáltatónál történt átszervezés miatti munkakörmegszűnés esetén a munkaügyi jogvitában nem vizsgálható az átszervezés célszerűsége, valamint az sem, hogy a munkáltató miért az érintett munkavállaló munkaviszonyát mondta fel és nem valamely más, azonos munkakört betöltő munkatársét. Szintén nincs helye a munkaügyi perben a költség-racionalizálást, megtakarítást célzó döntés hatékonysági, célszerűségi vizsgálatának. Ebből következően a munkaügyi jogvita keretein kívül esett az is, hogy az alperes gazdasági helyzete valóban indokolta és szükségessé tette-e a vezérigazgatói utasítással elrendelt átszervezést és létszámcsökkentést. Hivatkozása szerint a felperesi munkaviszony megszüntetésétől az ellenkérelem benyújtásáig a felperes egykori munkaköre ellátására új munkavállaló nem került alkalmazásra, valamint más munkavállalók munkaköri leírása sem került módosításra. A létszámleépítés a felmondás időpontjában valós volt.

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. november 20. napján (pontosabban 2018. október 31. napján) kelt, 3.M.1296/2016/37. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest az alperes részére történő 318.000 forint + ÁFA perköltség megfizetésére kötelezte. Ezen felül akként rendelkezett, hogy a felperes a NAV felhívására 381.600 forint eljárási illeték megfizetésére köteles.
- [7] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2019. május 21. napján kelt, 5.Mf.680.094/2019/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. E körben rögzítette, hogy az elsőfokú bíróságnak kell a felperes által előterjesztett személyes költségmentesség iránti kérelem elbírálásáról határoznia.
- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. október 25. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvbe foglaltan 53.M.799/2019/4-I. sorszámú végzéssel a felperes részére 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 6. § (1) bekezdése alapján teljes személyes költségmenetességet engedélyezett.
- [9] Az alperes végelszámolás alatt állt.

#### **Az elsőfokú bíróság határozata**

- [10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest alperes részére történő 318.000 forint + ÁFA perköltség megfizetésére. Ezen felül az eljárási illeték állam általi viseléséről rendelkezett.
- [11] Az általa megállapított tényállás alapján az Mt. 64. §-ából, 65. § (1) és 66. § (1) bekezdéséből kiindulva az elsőfokú bíróság a felperesi felmondás jogellenességének jogkövetkezményeire irányuló kereseti kérelmet nem találta alaposnak. Ítéletében rögzítette, hogy **S.G., P.I., V.SZ.**, valamint **D.ZS.** tanúvallomásával alátámasztotta, hogy míg 2016. áprilisában a ... Igazgatóságon 5 + 1 fő dolgozott, addig a felperes távozását követően a létszám 1 fővel csökkent. Kiemelte továbbá, hogy 2016. októberében **S.G.**-t is egy másik területre helyezték át, így októbertől december 31-ig a megbízott igazgatói feladatokat **P.I.** látta el. Rögzítette, hogy **S.G.** vallomása szerint a felperesi feladatok

megszűntek, ezért azok szétosztására nem volt szükség, míg a **V.SZ.** által elmondottak alapján a felperesi munkát ő vette át, amely a saját munkájával együtt sem haladta meg a napi nyolc órát. A tanúk egybehangzóan állították, hogy nem volt tudomásuk arról, hogy bárki más a kockázatkezelési feladatok ellátását a perbeli időszakban végezte volna.

- [12] Ítéletében rögzítette, hogy a létszámleépítés célszerűségét az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta. Az okszerűség vonatkozásában **V.SZ.** azon nyilatkozatát emelte ki, miszerint a felperes távozását követően a feladati nem növekedtek. Rögzítette, hogy a tanúk a forráscsökkentésre egyöntetűen nyilatkoztak.
- [13] Nem tulajdonított relevanciát annak a körülménynek, miszerint 2017. január 9-én **SZ.L.** kockázatkezelőként került felvétele az alpereshez, tekintettel arra, hogy erre a felperesi jogviszony megszüntetését követően nyolc hónappal később került sor.
- [14] Hivatkozott azon ítélkezési gyakorlatra is, miszerint az intézkedés célszerűtlensége vagy gazdaságtalansága a rendes felmondással történő megszüntetés esetén a perben nem vizsgálható, valamint arra is, hogy a létszámleépítés valósága nem vitatható abban az esetben, ha a munkavállaló munkaköri feladatai ellátására a munkáltató új munkavállalót nem alkalmazott, hanem a munkakört már addig alkalmazott munkavállaló feladatkörébe utalta. Mindezekből adódóan arra a következtetésre jutott, hogy a munkáltató a létszámleépítést végrehajtotta, a felmondás ezen indokának valósága bizonyításra került.
- [15] Nem találta megalapozottnak a felperes ... Bank megkeresésére irányuló indítványát annak bizonyítása körében, hogy az alperesnek milyen várakozásai voltak az allokált keretösszeg nagyságrendjére, valamint a 2016. évi allokált keret tényleges nagyságára. E körben rögzítette, hogy ezen kérdésnek a felperesi jogviszony-megszüntetés jogszerűségének elbírálása körében relevanciája nem volt. Szintén nem tartotta megalapozottnak - így mellőzte - a felperes szakértő-kirendelésre tett bizonyítási indítványát. E körben hangsúlyozta, hogy a perben bizonyítást nyert, hogy a felperes által ellátott munkát a felperesi jogviszony megszüntetését követően **V.SZ.** látta el, mely tény a felperes érdemben vitatni nem tudott, így a szakértő bevezetése a perbe okafogyottá vált. Szintén nem tartotta szükségesnek **S.G.** és **P.I.** ismételt meghallgatását figyelemmel arra, hogy azt felperes sem vitatta, hogy a tanúkhöz meghallgatásukkor kérdéseket intézhetett.
- [16] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a felperesi felmondásban közöltek valóságok, az alperes a ténylegesen végrehajtott létszámleépítés eredményeképpen okszerűen szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

### **Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem**

- [17] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes kereseti kérelemnek megfelelő marasztalását kérte. E körben rögzítette, hogy 12 havi távolléti díjnak megfelelő összegben 6.360.000 forint és 12 havi cafeteria juttatásként 168.000. forint összegre tart igényt. Másodlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére, az

elsőfokú bíróság új határozat hozatalára, új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult. Harmadlagosan az elsőfokú eljárás során megállapított perköltség összegének mérséklését kérte.

Álláspontja szerint a tanúvallomások egyhangúlag alátámasztották, hogy a felperes munkavégzésére kizárólag **S.G.** látott rá, aki pedig a kockázatkezelők munkájáról és annak mennyiségéről nyilvántartást nem vezetett. A kockázatkezelői munkakörbe nemcsak a vélemények elkészítése, hanem a szabályzat-veleményezési feladat is beletartozott, amely a felperesi feladatok kb. 20-25 %-át tette ki. Ez így volt abban az időszakban is, amikor felperes és **V.SZ.** is aktívan dolgozott a szabályzatok véleményezésén. **V.SZ.** meghallgatása során vallomásával igazolta, hogy 2016. május után a banki szabályzatok véleményezésével már nem foglalkozott. Ebből pedig egyenes következik, hogy a szabályzatok véleményezését 2016. április után más személyek vették át, felperes szerint **S.G.** és **P.I.** személyében. Így nem fedi a valóságot azon, felmondásban megfogalmazott állítás, miszerint a kockázatkezelői munkakört egy személy látta el. Visszatérően hangsúlyozta, hogy amennyiben a banknál a hitelállomány és a bank létszáma dinamikusan nő, akkor effektíve lehetetlen, hogy a kockázatkezelési terület létszáma csökkenjen, ahogy ezen állítást **G.Cs.** vallomásában meg is erősítette. Fellebbezésében kifogásolta továbbá, hogy az alperes 2018. június 11. napján előterjesztett érdemi nyilatkozatát ő teljes tartalmában nem ismerhette meg, ebből adódóan sérült a tisztességhez eljáráshoz való joga.

- [18] Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet az alperesi felmondást úgy kezelte, mintha az egy átszervezés eredménye lett volna. Tekintettel arra, hogy erre nem került sor, így az e témakörben hivatkozott eseti döntések relevanciával nem bírhatnak. Kifogásolta az ítéletben megfogalmazottakat abban a körben is, miszerint „a tanúk a forráscsökkentésre egyértelműen nyilatkoztak”. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a forrás alakulása ügyében a tanúk a nyilatkozattételt kerülték, arra információjuk nem volt. Erre még az alperes sem tett nyilatkozatot. Az **alperes** 2016. és 2017. évi beszámolóiból és mérlegadataiból egyértelműen megállapítható volt, hogy az **alperes** forrásai a kérdéses időszakban és azt követően is jelentősen emelkedtek. Erre már az elsőfokú eljárás során is hivatkozott, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala során nem vett figyelembe.
- [19] A hatályon kívül helyezés iránti kérelme vonatkozásában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság nem tette lehetővé, hogy az alperes 2018. június 11. napján előterjesztett érdemi nyilatkozatát teljes terjedelemben megismerje. Súlyosan megsértve ezzel az érdemi észrevételezéshez való jogát. Hivatkozta továbbá, hogy az alperes az ezzel összefüggésben előírtakat a bíróság által megszabott határidőt jóval meghaladóan teljesítette, így álláspontja szerint az abban foglaltakat az elsőfokú bíróságnak figyelmen kívül kellett volna hagynia. Hangsúlyozta továbbá, hogy a 2020. január 16-i beadványa II. fejezetének 5. és 7. pontjában, valamint a 2020. május 6-i beadványának 3. pontjában bizonyítási indítványt terjesztett elő, melynek az elsőfokú bíróság nem adott helyt.
- [20] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Ellenkérelmében kiemelten hangsúlyozta azon álláspontját, miszerint a munkajogilag releváns indoknak a létszámleépítést kell tekinteni, így a döntés célszerűségét - az irányadó bírói gyakorlatra tekintettel - bizonyítania nem kellett. Azt pedig a perben alperes igazolta, hogy a bank a felperesi munkaviszony megszüntetésétől egészen 2017. januárjáig nem létesített olyan munkaviszonyt, amely a felperes egykori munkakörének ellátására irányult, valamint más munkavállalók munkaköri leírását sem módosította. Így a felmondásban megjelölt ok, a létszámleépítés a felmondás időpontjában és az azóta eltelt időben is valós volt. Meglátása szerint kifejezetten téves azon felperesi álláspont, miszerint az alperesnek a 2016. évi ...

keret kihasználását is igazolnia kellett volna. Szintén nem volt szükségszerű a per eldöntése szempontjából a 2016. év egészének bármilyen okból történő vizsgálata.

Az időközben felszámolás alá került alperes képviselőjére jogosult titokgazda a másodfokú eljárás vonatkozásában sem járult hozzá az üzleti titoknak minősülő adatok felperesi megismeréséhez. Ezzel egyidejűleg kérte a másodfokú bíróságot, hogy a felperes számára a titok védelme érdekében ne tegye megismerhetővé a kitakart részeket, valamint a Pp. 5. § (2) bekezdése alapján a tárgyalásról a nyilvánosságot zárja ki.

Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, miszerint az allokáció kapcsán felmerült kérdések tisztázása a per eldöntése szempontjából relevanciával nem bírtak, azonban alperes e körben is igazolta, a keretösszeg alperesi várakozással szembeni alulmaradását, annak az első és második pillérben rögzítettek szerinti változását, valamint azt, hogy később milyen okból és mennyiben növekedett mégis az állomány. Ezen tények alátámasztásául szolgáló mellékleteket a bíróság rendelkezésre bocsátotta. Így a bíróság számára lehetővé vált a 2016-os év egészét tekintve az alperes hitelezési tevékenységére való rálátás. Kiemelten hangsúlyozta, hogy ezen változás a felmondást követően három hónappal később következett be, melyre az alperes a felmondás időpontjában nem számíthatott. Ebből az okból adódóan sem kérdőjelezhető meg a felmondás okának valódisága.

### **A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka**

- [21] A fellebbezés nem alapos.
- [22] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiakkal egészíti ki:
- [23] Az alperes 2019. december 2. napi hatállyal felszámolás alá került, így a cég elnevezése **alperes** „felszámolás alatt”-ra változott.
- [24] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárást követően a tényállást kisebb mértékben hiányosan állapította meg, ezért szükséges volt annak kiegészítése, pontosítása. Azonban még így is helytálló volt az abból levont jogi következtetése. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [25] A világosság követelménye körében azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint annak megtartottságát nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettje, vagyis a felmondással érintett munkavállaló tudomása (tudattartama) oldaláról kell értékelni. Vagyis annak van relevanciája, hogy az elbocsátott munkavállaló számára legyen világos, hogy mi volt a megszüntetés oka. Ennek megfelelően a felmondást, mint egészet vizsgálva, megállapítható, hogy abból egyértelműen kiderült, és a felperes számára is világosnak kellett lennie, hogy az alperes a munkafeladatok csökkenéséből adódóan költségracionalizálás okán egy fővel csökkentette a felperes szervezeti egységét érintő munkavállalói létszámot. A felmondás alapvető munkajogi indoka ez volt, ezen tény pedig a felmondás indokolásából világosan és egyértelműen kiderült. Szemben a felperesi érveléssel, nem volt jelentősége annak, hogy a felperes által hivatkozott

részletek precíz, pontos meghatározása az indokolásban megtörtént-e vagy sem. Nem érinti a felperesi felmondási indok világosságát az a körülmény, hogy abból az allokálásra vonatkozó részletek és a forrás csökkentés körülményei nem derültek ki. A hosszú idő óta következetesen érvényesülő bírói gyakorlat alapján rögzíthető, hogy a munkáltatónak lehetősége van arra, hogy a felmondás alapjául szolgáló körülményeket összefoglalóan jelölje meg. Nem szükséges azok minden részletre kiterjedő meghatározása. A felmondás szövegének ilyen szempontból történő vizsgálata alapján is megállapítható, hogy a felperes számára minden kétséget kizáróan ki kellett derülnie, hogy a munkájára az alperesnél miért nem volt szükség.

- [26] A felmondás indokának valós és okszerű volta tekintetében azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy ahogy azt az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette, az alperesnek a perben azt kellett igazolnia, hogy a létszámleépítés megvalósult és a kockázatkezelői munkakört a felmondást követően két személy helyett egy munkavállaló látta el. A bíróságnak az alperes döntésének célszerűségét, gazdaságossági szempontjait a felmondásra vonatkozó döntés meghozatala kapcsán vizsgálnia nem kellett.

Az oksági kapcsolat körében arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy annak a létszámcsökkentés és a felperesi jogviszony megszüntetése között kellett fennállnia. A létszámcsökkentés mögött meghúzódó indok azonban kívül esik a bíróság vizsgálódási körén. A létszámleépítés megvalósulása körében pedig helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesi munkakört felperes korábbi kollégája, **V.SZ.** vette át. A ... Igazgatóságon foglalkoztatott egyéb munkavállalók vallomásukkal egyértelműen megerősítették, hogy ők a felperesi feladatokból a felperesi jogviszony megszüntetését követően nem kaptak. **P.I.** is akként nyilatkozott, hogy a felperes távozását követően neki a felperesi feladatok elvégzése során besegítenie nem kellett, ilyen feladatot nem kapott.

- [27] A szabályzatokhoz kapcsolódó munkavégzés körében nem osztotta a másodfokú bíróság a felperes azon érvelését, miszerint amennyiben **V.SZ.**-nek 2016. májusától ilyen jellegű feladata nem adódott, az kizárólag azt jelentheti, hogy ezen feladatot valamely más munkavállaló látta el. Ahogy arra az alperes is rámutatott, a szabályzatok felülvizsgálatával kapcsolatos feladatok időszakosak, melyben a kockázatkezelési igazgató is mindig részt vett. Így tehát önmagában az a körülmény, hogy **V.SZ.**-nek ilyen feladatai 2016. április-májusától már nem voltak, még nem eredményezi a felperes által levont következtetést.

- [28] Helyesen értékelte a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság abban a körben is, miszerint **G.Cs.** azon nyilatkozata, hogy a ... Osztály munkája 2016-ban a 2015. évhez képest nőtt, különösebb jelentőséggel nem bír. **G.Cs.** tanú a felperes által hivatkozott nyilatkozatában ugyanis a véleményét fogalmazta meg, illetve ő a felperesi szervezeti egységre közvetlen módon nem is látott rá, így pontos információval nem is bírhatott.

- [29] A fentiek alapján nem volt jelentősége azon körülménynek sem, hogy a tanúk a forrás alakulásáról érdemi információval nem rendelkeztek.

- [30] Az alperes 2018. június 11-i dátummal előterjesztett érdemi nyilatkozatának felperesi megismerhetősége körében kiemelendő, hogy a titokgazda a banktitok felperes általi megismeréséhez nem járult hozzá, így nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság akkor,

amikor ennek megtekintését a felperes részére nem tette lehetővé. E körben azonban azt hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az alperesi döntés gazdasági célszerűségét érintő kérdéskörben tett alperesi tényállítások a jogvita érdemi elbírálását - a korábban kifejtettek szerint - nem is befolyásolták. Ennek alapján nem látta megalapozottnak a felperes ezen kérésének másodfokú eljárásban való teljesíthetőségét sem. A másodfokú bíróságnak az üzleti titok megőrzéséhez, illetve a fél iratbetekintési és jogorvoslati jogához való érdekét kellett mérlegre tennie. Figyelemmel azonban arra, hogy az üzleti titokként megjelenő adatok, bizonyítékok a jogvita érdemi elbírálása szempontjából jelentőséggel nem bírtak, így nem látta annak jogszerűségét a másodfokú bíróság, hogy azt a felperes számára hozzáférhetővé tegye.

- [31] Nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor mellőzte a felperes **S.G.** és **P.I.** ismételt meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát. Felperes a tanúk ismételt meghallgatását a feladat szétoztása tárgykörben kívánta, és nem vitatta, hogy az első alkalommal történt meghallgatásuk során lehetősége volt a tanúkhöz kérdéseket intézni. Ebben a körben helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, miszerint a felperes nem hivatkozott olyan körülményre, amely megalapozta volna a tanúk ismételt meghallgatását.

én nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság akkor, amikor a felperes szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát mellőzte. E körben rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes által a szakértőhöz intézett kérdések és az indok, ami miatt a szakértő bevonását kérte a perbe, nem volt megalapozott. A kockázatkezelési terület munkaidő-ráfordításának alakulásával összefüggésben relevanciával ugyanis az bírt, hogy a felperes és kollégája, **V.SZ.** kockázatelemző feladatai hogyan alakultak. **V.SZ.** a tanúvallomása során pedig elmondta, hogy a felperesi feladatokat a felperesi jogviszony megszűnését követően ő látta el, amely a nyolcórás munkavégzésbe belefért. A bizonyítási eljárás során az is igazolásra került, hogy az adott Igazgatóságon más kollégák ilyen jellegű feladatot nem kaptak, nem végeztek. Ebből adódóan a munkaidő-ráfordítás igazolást nyert. Annak a kérdéskörnek pedig, hogy ez a 2015. és a 2016. év viszonylatában miként alakult, az úgy megítélése szempontjából relevanciája nem volt.

Nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság a felperes elsőfokú perköltség összegének mérséklésére irányuló kérelmét sem. Az elsőfokú bíróság a perköltség összegénél a pertárgyértékből kiindulva az IM rendeletben meghatározott 5 %-os mértékben állapította meg a felperest terhelő perköltség összegét. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi munkadíj megállapítása során a bíróság a munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel. A másodfokú bíróság a jogi képviselettel felmerült költség megállapítása során figyelembe vette a ténylegesen kifejtett jogtanácsosi tevékenységet, a pertárgy értékét, valamint a perben tartott tárgyalások számát és a per tartamát, így a munkadíjként megítélt perköltséget nem találta aránytalanul magasnak, ezért annak leszállítására sem látott módot.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a szükségesnek ítélt tényállás kiegészítését követően hagyta helyben.

## **Záró rész**

- [32] A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesi perköltség megfizetésére. A megállapított összeg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontján és (5) bekezdésén alapul.

- [33] A felperes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § és 14. §-a alapján az állam terhén marad. Az illeték mértéke - az elsőfokú bíróság által rögzített pertárgyérték mellett - az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (2) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerint került megállapításra.
- [34] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233/A. §-a zárja ki.

, 2020. november 10.

dr. Vajas Sándor s.k.  
a tanács elnöke

dr. Mihalics Klaudia s.k.  
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.  
bíró